

REPORTS | nightlife & events

Cybergothic feestje @ Stubnitz

Vrijdag 3 November 2006, Stubnitz Amsterdam

CYBERCASE & SUMMER DARKNESS Present: TERMINAL Underground Lifestyle Meeting. Soms heb je wel eens zin in even iets heel anders. Weg van de bewandelde paden, op verkenningstocht naar het onbekende. Voor ons is de Stubnitz inmiddels al lang niet meer onbekend, maar Cybergothic anno 2006 des te meer. Mijn eerste plan is om geheel in het wit gekleed dit feestje met een bezoek te vereren, maar later zie ik daar toch maar vanaf, ik heb niet zo'n zin in veel aandacht, en we gaan op safe. Zwart. Een inkoopertje. En we eindigen.. in het bruin. Tja. Conformereren zit nu eenmaal niet in de aard van het beestje vrees ik. Eenmaal op de Stub aangekomen kijken we onze ogen uit. Zwartgeverfde haren, zwarte nagellak, lakbroeken, leren broeken, netpanties met ladders, korte rokjes, korsetten, fluoriserende details, plateuzolen, M.E. geïnspireerde jurken van velours, veel zwarte make-up en natuurlijk niet te vergeten de extra gaten met bijbehorende staven en ringen en tatoeages. Jawel, alle stereotypen worden weer bevestigd. Het lijkt alsof we op een verkleedfeestje terecht zijn gekomen, net als het Halloween feestje van vorige week. Maar nee. Deze mensen zien er in het dagelijkse leven ook zo uit: ik vraag me dan wel altijd af hoe ze dat doen op hun werk want je blijft geen 15, maar dat terzijde.

In het Laderaum beneden speelt een bandje stevige Gothrock (eigenlijk geen idee wat dat is, maar dat zal het wel zijn) en daar staan op dat moment ook de meeste mensen. Dit begint goed, dus we doen een paar dansjes en begeven ons dan weer naar boven

waar de muziek wat minder heftig is en kleding aan rekken hangt voor de perfecte Cybergothic outfit. Dat is handig. Winkelen combineren met uitgaan/een feestje. Dat zou vaker moeten gebeuren ihkv timemanagement en multitasking. Ik shop tegenwoordig online omdat ik het gedreuzel van de mensen bij de pashokjes in het weekend erg slecht trek.

Ik herken de stand (want daar lijkt het nog het meest op ook al zijn we binnen) van de festivals (Lowlands, Dynamo, Waldrock) en vind het grappig om te merken dat sommige dingen blijkbaar niet veranderen, behalve jijzelf. De winkel hangt vol met aanlokkelijke prachtige gewaden. Ook ik kon ooit de verleiding niet weerstaan en heb een mosgroene velouren 'jonkvrouwjurk' aangeschaft op Dynamo Open Air 1994. Nu hangt hij al jaren in een plastic hoes in de kast en ik geloof dat ik hem 2 keer heb gedragen: waarvan 1x als heks in ons kerstspreekje Tepelstreektje. Dit is volgens mij vrij herkenbaar: zowel het kopen van een item waarvan je weet dat je het waarschijnlijk bijna nooit gaat dragen maar dat op een of andere manier onweerstaanbaar is, als het spelen met de gedachte aan hoe het zou zijn als je in een andere tijd leefde, met andere omgangsvormen en sociale leefregels. Dus het dragen van die kleding begrijp ik nog wel. Wat ik nooit heb begrepen is het emotionele gedachtegoed. De bewuste keuze voor het 'zich ongelukkig voelen voordat dit daadwerkelijk het geval is' ontgaat mij geheel. Dergelijke niet steekhoudende verklaringen hoor ik wel vaker in mijn omgeving, maar die mensen zijn dan meestal dronken. Ik verkeer in een omgeving met 'teveel nadenkende' mensen, en wij passen dit principe ('buitenste binnen voelen' bedoel ik dan natuurlijk; dat begrijpt iedereen uiteraard meteen) soms juist toe om met alle macht het omgekeerde te bereiken. Niet blij zijn is namelijk helemaal niet leuk, zeker niet als je het van nature per ongeluk een beetje te vaak bent.

Als we weer naar beneden gaan is het bandje alweer verdwenen en zijn er twee DJ's ten tonele verschenen die elkaar 'bebattelen' lijkt het wel, het ziet er fysiek erg inspannend uit, dat drukken op de knopjes van de decks (!). Jammer genoeg is het muzikaal dan weer niet heel interessant, het is meer een soort noize, en dan niet de fijne soort. 'Ach wat', denk ik bij mezelf, 'ik ga dansen, daar kom ik voor' en aangezien de meeste mensen het muzikaal met me eens lijken te zijn is 'de catwalk' leeg en dus helemaal mijn speeltuin. Na een uurtje word ik daar weer vandaan gevist door mijn collega's en vertrekken we naar het voorste laderaum. Hier speelt wederom een bandje, erg fraai uitgedost, maar muzikaal wederom niet heel interessant. Best leuk bedacht, die violen, de apenpakjes (denk HYVES-de band, niet die digitale korf die je vertelt dat je triest bent als je maar 1 vriend hebt, terwijl dat in werkelijkheid meer is dan de meeste mensen kunnen zeggen), maar... Na het bandje is er gelukkig een DJ die weet waar wij van houden. Jippie, meteen staan we met zijn allen op de dansvloer. En... dat gaat wel een heel nummer goed. We staan evengoed nog steeds met zijn allen op de dansvloer, maar er komt weer een vage noize brei. Onze dansjes zien er ook meteen een stuk 'creatiever' ahum. Uit. Een brei met her en der een nog net herkenbaar liedje. Ik ben fan van liedjes. Brei hou ik niet van. Ook niet van rijstebrei. Toegegeven; het is een cybergothic feestje en daar hoort natuurlijk noisecore bij, maar ik had dan stiekem gehoopt op Psalm 69 van Ministry, wat Marilyn Manson, Korn, Tool, White (Rob) Zombie en desnoods Within Temptation (sorry guys :P) maar dan geremixt in een electro jasje ofzo. Meer mensen zijn het blijkbaar

met me eens, want veel van de mensen die bij het eerste bandje waren zijn nu reeds verdwenen en rond een uur of 0400 breien wij er ook een einde aan. Toch vind ik het idee van het feestje erg leuk en met een iets duidelijkere line-up qua DJ's en bandjes was ons tripje naar Cybergothland helemaal perfect geweest. Wie weet de volgende keer? (zoë-amber)